

Търнов

1967

5

ЯНУАРИ
ЧЕТВЪРТЪК

НОВИ ИЗДЕЛИЯ ПРЕЗ 1967 г.

Пред творческия колектив на Базата за техническо развитие по строителни и пътни машини — гара Дебелец през 1967 година стоят важни и отговорни задачи. От своето съществуване досега тя успешно задоволява нуждите на редица предприятия в страната. Най-големите специалности са осъществяване на много нови конструкции, по-крупни от които са багерите на пневмоколесен и гъсеничен ход, редица виброуплътняващи машини и др. С успех са изпълнени и тридесетте задачи за миналата 1966 година, които имат проучвателен, проектно-конструкторски и прототипен характер. Изработените конструкции са на съвременно равнище, а някои съпоставени на конструираните подобни изделия в напредналите страни.

В перспективния план на Базата, който обхваща един по-дълъг период, са намерили място много и още по-отговорни задачи. Предвижда се изработването на земекопни машини, земекопно-транспортни и планировачни машини (скрепери, булдозери), машини за уплътняване на земни маси и пътни настилки и др. Ще бъдат изработени подемно-транспортни машини, строителни кранове и хаспели, машини за товарно-разтоварни работи, еднокосови тварачки, машини за хоризонтален транспорт и много други.

Конструкторският отдел, с ръководител инженер Стоян Вълков, в момента разработва хидравлични багери с обем на кош 0,4 и 0,6 куб. метра. Тези изделия са новост не само у нас,

а и в редица напреднали страни. Те остават и една от основните задачи за 1967 година.

Между по-главните задачи през следващите години са и конструирането и изработването на вибрационни самоходни и прикачни валежи от различен тип и размери, с различно време за усвояване и срок, вибрационен прикачен валеж — ВВП—3 и валеж вибрационен шипов — ВВПШ—3. По тези задачи сега работи конструкторският отдел на инж. Христо Петров.

Задачи отговорни! Те не са само тези, които изброихме, а са много повече. Но както досега, така и за в бъдеще, окрилен от решението на Деветия партиен конгрес, колективът на Базата ще се справи с тях.

Ив. Маринов

СВЕДЕНИЕ

за резултатите от годишното приключване на сметките в ТКЗС за 1966 г. (по предварителни данни)

ТКЗС	Изпълнение в проценти				
	Обща продукция	Раст. на продукция спрямо 1966 г.	Чиста продукция	Възнаграждение на човека — ден — ден	Възнаграждение на трудовоспособен кооператор
1. Алеково	119,2	0,9	126	5,09	1328
2. Драгомирово	119,2	11,3	133,7	4,30	964
3. Овча могила	109,8	14,9	116	4,67	1055
4. Козловец	114,7	18,9	118,2	3,59	1034
5. Горна Студена	107,6	17,7	111,1	4,08	1100
6. Ореш	97,4	0,7	100,1	3,67	935
7. Масларево	118,1	40,7	124,7	4,28	1165
8. Морава	107,6	6,6	106,6	4,30	1060
9. Килифарев	114,3	10,4	118,1	4,42	1002
10. Обединение	109	17,4	115,5	4,80	1185
11. Полски Тръмбеш	118,5	23,5	118,2	4,26	1045
12. Полски Сеновец	105,4	15,1	109,1	4,80	1105
13. Ресен	121,1	8,7	121	4,60	1418
14. Савоволене	104,1	6,3	104,8	4	1008
15. Страхилово	125,8	19,9	133,7	5,27	1393
16. Бяла черква	100	6,6	100	4,17	948
17. Върбовка	97,8	3,1	94,3	3,97	884
18. Павликени	102,1	5	99,4	4,52	1031
19. Дъско	106,7	13,9	111,8	4,05	1097
20. Долна Липница	113,5	36,2	115,3	4,12	847
21. Карансево	112,8	21,8	122	4,26	1000
22. Михалци	102,4	8,4	98,3	4,31	1103
23. Сухиндол	94,2	—	93	3,67	948
24. Джузелица	110,6	9,8	118,2	3,90	892
25. Драганово	100,1	17,2	100,7	3,50	870
26. Сушица	103,4	40,8	106,6	3,67	865
27. Долна Оряховица	100,7	7,3	100,6	3,40	950
28. Камен	122,3	21,5	119,2	3,70	740
29. Лясковец	100,6	7,8	94,3	3,19	836
30. Поликраище	113,3	9,8	112,9	4,36	1073
31. Стражица	111	16,6	114,8	3,90	986
32. Асеново	121,1	24,1	125,1	4,37	913
ЗА ОКРЪГА:	109,2	13,4	110,9	4,26	1041

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА БКП,
НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН
СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕН
НИЯ ФРОНТ
ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Брой 3

(2194)

ГОДИНА XXIII

Цена 2 ст.

ОСЕМНАДЕСЕТИЯТ КОНГРЕС на Френската комунистическа партия

ПАРИЖ, 4 януари (ТАСС). — В двореца на спорта на Парижкото предградие Льовалоа паре днес беше открит 18-ия конгрес на Френската комунистическа партия.

Присъствуват 820 делегати от всички партийни федерации, а също и представители на 45 братски комунистически и работнически партии, в това число делегация на КПСС начело с члена на Политбюро на ЦК на КПСС и председател

на Комитета за партиен контрол при ЦК на КПСС А. Я. Пелше.

Конгресът прие следния дневен ред:

1. Обединяване в името на демократична, независима и благоденствуваша Франция — доклад.
2. Избори на ръководни органи на партията.

По първа точка доклад изнесе генералният секретар на ЦК Валдек Роше.

Доклад на Валдек Роше пред 18-ия конгрес на Френската комунистическа партия

ПАРИЖ, 4 януари (БТА). — Анализирайки международното положение, Валдек Роше отбелязва, че „развитието на съвременната обстановка се характеризира с успехи на социализма и в всички освободителни сили и същевременно със сплъгива и агресивни действия на империализма.“

Главната реакционна сила на съвременността, посочи Роше, е американският империализъм, който все по-пощипно се намесва във вътрешните работи на другите страни, без да се спира пред въоръжена интервенция.

В това отношение най-характерен факт е кръвопролитната и варварска война срещу вьетнамския народ.

САЩ, заяви Валдек Роше, „трябва да прекратят без всякакви предварителни условия бомбардировките над Демократична република Виетнам, да признаят Националния фронт за освободителен единствен законен представител на народа на Южен Виетнам.“

Нашата комунистическа партия, каза Роше, приветства политическата, икономическата, техническата и военната помощ, която Съветският съюз и другите социалистически страни оказват на вьетнамския народ съгласно принципите на международния интернационализъм.

Едно от най-големите събития напоследък, посочи след това докладчикът, беше сближаването между Франция и Съветския съюз. Посещението на де Гол в Съветския съюз и посещението на председателя на Министерския съвет на

СССР А. Н. Косигин във Франция бяха посрещнати със задоволство от мнозинството французи.

Говорейки за проблемите на вътрешнопартийния живот, Валдек Роше изтъкна засилеността на партията за засилене работата сред работниците, селяните, младежите, интелегенцията, жените, за повишаване равнището на нейната идеологическа и организационна дейност.

Премиявайки към проблемите на международното комунистическо и работническо движение, Роше заяви, че Френската компартия единодушно отхвърля тезите на сегашните китайски ръководители и изрази загрижеността на френските комунисти от „великата пролетарска културна революция“ в Китай.

Този нихийлизъм спрямо културата, изтъкна той, е чужд на марксизма-ленинизма. Също така са му чужди военизирването на културния живот в КНР, култът към Мао Цзе-дун, взел нечуван размери.

18-ият конгрес на ФКП, каза накрая Роше, заседава в период, знаменителен за всички комунисти в света, за цялото прогресивно човечество — в навечерието на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция.

ОТВЪКЪТ В ТУРЦИЯ ОТ СТАТИТЕ НА САМИ КЮЧУК ЗА ТКЗС В БЪЛГАРИЯ

АНКАРА, 4 януари (БТА). — В поредица статии във вестник „Джумхуриет“ турският сенатор Самю Кючук, който неотдавна бе на посещение в България, сподели с читателите на вестника впечатленията си от нашата страна и по-специално от ТКЗС, работата и живота на българските кооператори.

Вестник „Джумхуриет“ пише, че статиите на турския сенатор са предизвикали голям интерес в Турция, което се вижда и от многото писма, получени в редакцията на вестника. Вестникът цитира писмото на учителя Джанер Йозгюр, който пише: „Научаваме от статиите на Самю Кючук, как благодарение на кооперативното земеделие една страна за един кратък срок

от 20 години може да достигне високо равнище.“

Тахир Калдинджу от Балъкесир пише, че смята за много полезни статиите на Самю Кючук. „Разликата между живота на турския селянин и на българския селянин ме кара да си отворя очите от уудване“, заяви той.

Студентът Мустафа Йълмаз също пише до редакцията на „Джумхуриет“, че е намерил статиите на Самю Кючук много интересни и иска някои от пълнителни пояснения за кооперативното земеделие в България. Турският студент поставя въпроса кои са пътищата, които ще трябва да се следват за изграждане и развитие на кооперативното земеделие в Турция.

С НОВ УСТРЕМ

Древният град още спеше, уморен от новогодишните тържества, а там долу, в подножието на хълма Царевец една след друга светеха огарниците зали на текстилното предприятие „Васил Мазарикова“. Заставаше на тротоар пост първата смяна през 1967 година.

Тъкачките на Атанас Панайотов, предачките на Зоранко Шаламанов и пресукачките на Павел Баев са вече на работните си места. Всеки бърза да подготви машините, да си набави материал, та като се даде сигнала за започване на смяната, да не губи време за подготовка.

И ето, натискат се копчетата и рикговете започват своята шеметна гоненица. Предачките от секциите за комунистически труд на Гечко Борисов и Кръстю Арнаудов, както винаги, сръчно обслужват своите машини. Предачки и брадачки, флаеристи и шредерки до края на смяната дават своя принос за изпълнение на плана през първия работен ден.

Сред грохота на стоките

Работният ден на първа смяна завърши.

станове тъкачките отново поемат своя път, окриляни от стремежа и тази година да вървят напред. Тук са Анка Йорданова, Елена Георгиева, Мария Костадинова, Йонка Масурева и редица други членници, които с нов устрем започват трудовата надпревара.

В пресукачния цех бойната смяна на Павел Баев, смяната, която постоянно е на челно място, първа започва изпълнението на новия производствен план. Пресукачките Мара Дякова, Неделя Шурлева, Стефка Кабакчиева, Дубириците Йорданка Ангелова,

Живка Петрова и др. са доволни от постигнатото през първата работна смяна.

Производството в текстилното предприятие „Васил Мазарикова“ започна ритмично от първия ден, от първата смяна.

Текст: Др. Велел
Снимка: Ив. Воденичаров

ДОБРО НАЧАЛО

От първия ден на годината кооператорите от ТКЗС в село Стражица подготвят новото, хубаво начало за изпълнението на задачите в селското стопанство. Полевите бригади усилено се съгват за събранията, на които ще отчетат резултатите си за едногодишната дейност и ще приемат новите, по-големи задачи.

Напрегнато е през тези дни и при счетоводните колективи, които трябва да дадат равносметка за труда на кооператорите. И хубаво е, че тая равносметка бележи по-високо стъпало, че това е сигурна диаграма на възхода.

Радостно е да се отбележи, че досега в стопанството са добили 700 агнета в овцефермите, че дневно се надоява по 3800 литра краве мляко, което е с 200 литра повече в сравнение с първите дни на предшестващата година. През тези първи дни на годината и от птицефермите се получават повече яйца.

Добро начало. То показва, че и през 1967 година успехът на стопанството няма да бъде помалък от изтеклата 1966 година. Денят се познава от сутринта, казва народът.

И. Петров

100 ГОДИНИ БОЛНИЦА ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

На предстоящото крупно събитие в живота на здравните работници и на тружените се от Великото Търново и окръга — честването на 100-годишнината на Първостепенната окръжна болница „Д-р Стефан Черкезов“, бе посветена завършващата пресконференция, организирана от ръководството на болницата, отдел „Народно здраве“ и социални грижи“ при Окръжния народен съвет, дружеството на великотърновските журналисти и редакцията на в. „Борба“.

Работата на пресконференцията премина при подчертан интерес от страна на присъстващите — окръжните кореспонденти на столичния печат, Българска телеграфна агенция, Българското радио и телевизия, журналистите от окръжния вестник и други. Представители на печата, радиото и телевизията бяха подробно запознати с редица документи, които свидетелствуват, че великотърновската болница е една от първите в България. Проследява се, през низа на годините, нейната огромна роля в здравеопазването и лечението на тружените се, съобщени бяха

и още по-светлите перспективи, които се откриват с построяването на новия болничен комплекс в местността Качица — Велико Търново.

Главният лекар на болницата — кандидатът на медицинските науки д-р Кольо Денчев, подробно запозна присъстващите със славния път на столетницата. Той изтъкна, че болницата е едно от първите лечебни заведения в страната, което датира от 1867 година. По това време в поробената ни Родина е имало и други болници, но турски, а великотърновската болница, заедно с Александровската в София, е чистонародна, българска болница, основана от благотворително българско дружество. За нейното просъществувание са били събрани крупни средства, а онова време средства, от лавите на които болницата се е издържала. Ръководството на болницата е било поверено на специално настоятелство. За това значително събитие е отделено място в товащата преса. Българският вестник „Македония“ съобщава, че във великотърновската болница са се лекували болни от целия

тогавашен санджак, който е и манастир в Преображенския обхващан и голяма част от селашния Ловешки окръг.

Значителна роля играе бол-

—след Александровската в столицата.

Девтосептемврийската победа заварва болницата в плаче-

Трябва да се предполага, че във Велико Търново, като столица на Втората българска държава, е имало много добре организирано медицинско обслужване. За това говорят и интересните битови и комунални съоръжения, които се намират при историческите разкопки в града. Ясно е, че при построяване на крепостите е имало добре обучени консултанти по тези въпроси, вероятно лица с медицинско образование. Не е безинтересно, че в богатите къщи на с. Арбанаси от това време е имало специални стаи, предназначени за родилките на големите фамилии.

Но все още с пълни и точни данни за здравното дело през време на Втората българска държава не разполагаме.

К. Николчев в своите „Материали за историята на аптечното дело в България“ твърди, че до 1823 година във Велико Търново не е имало лекар и аптекатор. През тази година тук е дошъл д-р Марко Павлов, който е изпълнявал едновременно лекарска и аптекарска длъжност. Ав-

торът смята, че твърде е вероятно д-р Павлов в началото да е имал само домашна аптека. Това той предполага от факта, че едва в последните години преди смъртта на д-р Павлов (той е починал на 18. I. 1864 година) аптеката се е помещавала в специален дюкян, намиращ се срещу пазарния конак.

От къде е този доктор, не се знае. Един смята, че е латинец, друг арнаутин от Далмация. Във Велико Търново е дошъл около 1822 година. От малък е бил сирак. Образованието си получава във Венеция и довършва в Монпелье [Франция]. В армията на Наполеон Бонапарт е бил доброволец. В ръцете му е издигнал Наполеоновият любимец маршал Лан. От Наполеон е бил награден с два ордена. След това попада в Пловдив, след което идва във Велико Търново като лекар.

Аптеката на д-р Марко Павлов е била наследена от сина му Георги, който получава диплом по аптекарство от Цариградското отоманско медицинско училище на 6 септември 1872 година.

първостепенна, разполагаща с вен вид — със съвсем недостига за нуждите й брой лекари, само 6—7, с примитивни за

лекуване възможности.

Днес в болницата съществуват всички отделения, които познава съвременната медицина, отговаря напълно на всички изисквания за диагностика, ма нипулатив и изследвания. Тук работят 110 лекари, над 65 на сто от които имат по 1—2 специалности. Висококвалифицираните лекари се занимават с научна работа. В дъда това са публикувани техни научни трудове. В болницата съществува болница в България. Болницата поддържа тесен контакт с ИСУЛ и ВМИ в София, тук се устройват курсове за специализация на лекари, целта е болницата да се утвърди като база за специализация на лекари, тук се обучават средни медицински кадри, направени са специални стъпки в новаторството и рационализацията.

Доктор Денчев уведоми присъстващите и за крупното строителство на новата болница, която ще разполага с 1000 легла и ще отговаря на всички изисквания на съвременната медицина. Нейното строителство ще възлезе на 3 000 000 лева. Ще се изградят 6 корпуса — диагностически, поликлиничен, културен, кръвопреличен и т.н. Той съобщава и за огромните научни мероприятия, които ще бъдат осъществени по

време на честване стогодишнината — научни конференции на педиатрите, интеристите, гинеколозите и пр. с научни доклади на местни лекари и на учни медицински работници от цялата страна.

Редица ценни мисли сподели и началникът на отдел „Народно здраве и социални грижи“ при Окръжния народен съвет д-р Димитър Костурков. Той изказа мнение за превръщането на комплекса в курорта Вонеша вода, където се лекуват успешно ставни заболявания, кървено налягане и захарна болест, в рехабилитационно отделение към Окръжната болница; за сериозните основания за разрастването на този център, за възможности за увеличаване дебата на водата в това най-голямо лечебно-профилактично заведение в окръга.

Спомени за някогашната си работа като медицински фелдшер в болницата разказа и 79-годишният Сава Йорданов от Велико Търново.

Разяснения даде и Димитър Поппегириев, зав. сектор „Административен“ в Окръжния комитет на БКП, който осветли множество интересни жюналистични въпроси.

Н. КОТЕВ

ОТЧЕТНИТЕ КОНФЕРЕНЦИИ В КОМСОМОЛА

Заводът за радиоприемници е едно от предприятията във Велико Търново, където работят много младежи. Може би затова тишината е тъй тържествена в препълнения с комсомолски клуб. Секретарят на Заводския комитет Петър Антонов четя доклад, връща ни назад в първите дни и месеци на годината. Един вълнуващ разказ за комсомолското ежедневие, за творческия ентузиазъм, с който посрещнаха Деветият конгрес на родната Партия и готовност за превръщане на историческите му решения в дела.

На девиза „Нашият комсомолски дил в чест на конгреса“ се отзовава всички дружества на организацията. Най-активни бяха комсомолците от трето дружество при участък „Радиочаст“ със секретар Бойна Басаркова. Не останаха назад първо и седмо дружество при „Монтажен акорд“. Вълнуващи срещи със стари партийни дейатели и с близки на партизани. Има да забравят комсомолците от дружеството със секретар Величка Дурчева срещата с другарката на Пенчо Цонев — политкомисар на Еленската партизанска чета, а от „Радиочаст“ — срещата с другарката на поета-партизанин — Христо Козлев и призива към всички дружества

Криле за полет

Нито не говори по-добре за комсомолските отчетно-изборни конференции от вълнението, което те събуждат у младите хора, от въпросите, които порождават у тях, от плановите, които стават по-дълбоки, окрили от общия ентузиазъм.

Общинската комсомолска отчетно-изборна конференция в Моравна изигра своята основна роля. Тя предизвика много въпроси, задълбочено и сериозно беше разглеждана работата на организацията. Критиката и самокритиката дадоха път на открити изказвания. Нека започнем от хубавото — преди четири години в солото е създадена бригада за комплексна механизация. Над тридесет комсомолци са механизатори в тази бригада. Това значи, че основният дял в нейната работа се пада на млади, те хора. Бригадата обработва около 20 000 декара от земята на стопанството. Тя е поела изцяло на машинна обработка основните култури като пшеница, царевица, цвекло и други. Моравско-кооперативно стопанство е едно от първите в окръга. Очевидно е заслугата на младежката механизаторска бригада. Най-усилената работа през лятото — жътвата, те завършиха десет дни преди срока. Блокчете, изорани през тази есен, са обработени качествено и в срок. Миналата го-

ДРЪЗНОВЕНИИЯТА НА МЛАДОСТТА

на заводската организация за най-добра предконгресна работа. Пуснатият флаг за Деветия конгрес се даваше всяка седмица на най-добрата младежка бригада.

Първостепенна задача на Заводския комитет е била идеологическата работа с членовете на ДКМС, задълбочено и аргументирано разясняване на икономическата политика на БКП. И там, където комсомолските ръководства са по-дейни, където се е търсила съюзна отговорност — положителните резултати са налице и безпричинните отсъствия по-малко — участниците „Радиочаст“, „Монгажен акорд“ — смяна „А“ и „Портативни приемници“. Не малък дял за това имат и пропагандистите Силва Панайотова, Антоанета Ганева, Христо Маринов и други. Но в дружеството при административния съюзната учебна година не тръгна така. Работата на звеното се осъществява на самотек. Същото е и при цех „Печатни схеми“. Секретарите Иван Балъков и Стефан Евтимов се оправдават със служебната си заетост. С право техните другари не им гласуваха доверие за в бъдеще.

Възприе се и нова форма при прегледа на политическите събития — вместо да се четат направо вестниците, се канят добре подготвени лектори по актуални въпроси на международната и вътрешната политика.

Изпитана школа за възпита-

ние на младежта е движението за комунистически труд. Включени са всички младежки организации. Дадени са 400 лични и 25 бригадни обещания. Организирано е работил участък „Портативни приемници“, който колектив излезе с призив за съревнование във всички цехове и участък под девиза „За работническата чест — за честта на професията“, което допринесе за изпълнението на производствената програма.

Като слабост се отчете, че комсомолците в завода не спортуват. А има майстори на спорта и първоизобретения по реда на дисциплини. Тези хора не се използват напълно.

След запалена главня всеки цех тръгна, а след димяща — никой. Затова и изборът на секретарите на дружества е особено важен. Не могат да се отменят имената на младите комунисти Маринка Панева, Георги Василев, Кириана Ангелова и други, които са обичайни от комсомолците. Важен е не само подборът на кадрите, но и подготовката им за съюзната работа.

Но какво е направил Заводският комитет, за да изпълни партийната повеля — Комсомолът да се превърне в ударна бригада за технически прогрес? Изработен е перспективен план до 1970 г. с онези основни задачи, които трябва неотложно да се решат. Работата на завода е от толкова естество, че изработените радиоприемници

митър Макавеев до късна есен ораха земята и последни се прибраха в ремонтната работилница. Направи ми впечатление, че често споменават фамилията Чешалови. Оказа се, че това е цяла механизаторска династия. Половината от бригадата за комплексна механизация е от тези хора — Атанас, Георги, Иван, Пенчо, Петко, Тодор Чешалови. Една трудова механизаторска фамилия, която обича машините.

Конференцията стигна до обща констатация, че липсва организационна, строга планираност и бойност, които да раздвижат живота на младежите. Не е достатъчно да се отключи клуб и да се пусне телевизора. Трябва да се търсят нови форми на работа. Стара е тази форма на политическата — да се четат изрезки от вестник или да се води просветно звено и да се четат най-общите данни от съответните наръчници.

Една особена черта у младежите ми направи впечатление — тревожността: те се възмущаха с болка, анализираха, искаха да си обяснят нещата, да променят живота си.

Когато слушах разказването им други ме изпитваха една увереност и в съзнанието ми израснаха неспокойни птици, които размахваха неуредимо и нервно криле, способни винаги за полет.

Асен СТАНИМИРОВ

трябва да бъдат конкурентно-способни на международния пазар. Има постоянна комисия по промишлената естетика, в която дейно участвуват младите инженери Чанев и Жилевски. Открита е база за техническо развитие. Усвояват се нови модели, като радиоприемник „Албена“, получил наградата „Златни ръце“ на Пловдивския мострен панаир през тази година, радиоприемник „Универсал“ — предназначен за всякакви видове автомобили и за туристически нужди, серията радиоприемници от типа на „Мелодия“. Младите специалисти разработват в момента радиоприемник „Царевец“, който е с хубав външен вид. Но може да се очаква повече. Възможностите им са големи и трябва да направят необходимото, за да не се закъснява с етапите на разработка и пробните серии. Сформирани са 16 технически курса, в които участвуват 350 комсомолци. В курса за изучаване основите на телевизията са записани всички млади радиоспециалисти. Над 216 младежи повишават образованието си в техникумите, вечерните гимназии и висшите учебни заведения. Рационализаторското движение все повече се налага. Младежките контролни постове в дружествата са на своите места.

Съюзната дисциплина обаче е все още на ниско ниво в работата на някои дружества. Има доста комсомолци с неформално членство. Слаба е подготовката и за някои събрания.

Важно място заемат и работата с отделния младеж и девойка, комсомолските поръчения, които се водят редовно в тетрадки и се следи изпълнението им.

Докладът предизвика интересен разговор, жив отклик от страна на делегатите. Комсомолците Петка Иванова и Богданка Коева от името на дружествата си дадоха обещания да преизпълняват нормите, да подобрят качеството и изучат конгресните решения. За комсомолския живот и работа разказаха Стефан Бобев, Петър Дулгерев, Стефан Димитрова, Иван Димов и други.

Топло посрещната от комсомолците, говори и партийната секретарка на завода Силка Маринова. Тя сподели радостта си, че през 1967 г. цялото производство на радиоприемници преминава в завода, говори за патристичното възпитание на младежите, което трябва да бъде една от основните задачи на комсомолската организация.

Кирил Цанев от Градския комитет на ДКМС връчи предконгресен вимпел на ЦК на ДКМС и диплом за много добри резултати.

Конференцията завърши. Работата чака младостта да покаже какво може и на какво е способна.

В. СТЕФАНОВА

Веселието е всеобщо

ПО СТАР НАРОДЕН ОБИЧАЙ

ЕДНА покана с кратък текст: „Каним ви на сватба!“ и една шарена бъклица с вино минават от ръка на ръка.

Клубът на културата съвместно с изпълкома на Градския народен съвет, подпомогнати от административното, профсъюзното и комсомолското ръководство на ДИП „В. Левски“ във Велико Търново, устройва този празник — сим волучна сватба по народен обичай, вълнуваща елементите на новите ритуали. Шест млади двойки сключиха граждански брак през последните месеци на 1966 г. — ето поводът на вълнуващото тържество.

В богато украсения салон на предприятието първо шетат девойки, облечени в национални носии. Гази вечер те посрещат скъпи гости, весели сватбари. И всекиго даряват.

Оркестърът свири стара сватбарска песен. Моцно „и-ху-ху“ се преплитат с песента и политиката навън. А гостите все прищипват.

Придружени от председателя на профкомитета Пенка Димитрова, в салона влизат председателят на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Тужаров, секретарят на Градския комитет на БКП Николай Цонев, секретарката на Градския народен съвет Невяна Христова и други гости.

Сватбарите са нетърпеливи. Все поглеждаят към вратата. В очакване са и „свекърват“ инж. Дечко Андреев, и „свекървата“ Цветанка Колева, дългогодишна работничка, а така също и девери, и зълви — всички в национални носии. Момък високо издига гермет петла, обикчен с пуканки и шарена кърпа. Свекървата държи поднос с шарена солница и топла позача. До нея са трите зълви. Първата държи булчините дари, втората — момковите, а третата сладък булчен хляб, украсен със захарни рози, с орехи, бадеми и бонбони.

Навън гръмва пушка. Зачува

се стара песен: „Стопвай, престопвай, булчице млада; стопвай, престопвай, назад не гледай!“ Пят певците от секция „Готова продукция“ — работничките Мария Цветкова, Анка Петрова, Радка Ненова и други.

Под звучите на сватбения марш, младоженците пристъпват баано по пътеката. Първи пристига Теодана Кръстева и Рашко Буколев, които само преди седмица сключиха брак. След тях — две нежни създания — деца,

смилят и щастие във всеки дом. В ръчичките си носят рози. Нека с тях бъде осеян пътят на младите! Пристъпват и останалите младоженци — Славо и Таня, Николай и Дияка, Тошко и Пенка, Димчо и Маргарита. Забаве и Райфат. . . Свекърват им поднася бъклицата. Свекървата ги дарява.

Всички в салона се вълнуват. По-възрастните си припомнят може би за своите сватби. Затова в очите им напират слъзи.

— Бъдете щастливи, много щастливи, скъпи младоженци! Градският народен съвет от сърце ви желае. . . вълнува словото на другарката Невяна Христова.

Оркестърът засвирива народно хоро. Младоженецът го води. Играл всички. Първа водка тост директорът на предприятието Коло Шиков, после партийният секретар Мария Петков, гостите.

— Горчиво, горчиво — обаждат се сватбарите. Пред младоженците застава директорът, който от името на целия колектив им поднася подаръци.

Писва гайда, ситни ръчички. Скачат и млади, и стари. Късно, много късно вечерта, хората поемат по домовете си. Със себе си те отнасят един топъл, незабравим спомен.

М. АВДЖИЕВА

Булката дарява сватбарите

ГОРЧИВО! . . .

ТАКА Е ВИАГИ

Последният час е свършил. В учителската стая на Средното политехническо училище в Златарица е необичайно тихо. Завършил е още един учебен ден. Но само след малко в мъгливата зима на вечер към училище се отправят отново те, учителите, участниците в семинара за изучаване историята на БКП. Шумни, забързани, те влизат в стаята и заедно със студа внасят и неподправената веселост на своята младост.

Ръководителката на семинара Здравка Станчева е пропагандистка още от 1952 година. Но както ми признава, сега й е особено приятно да работи.

— Всички, без изключение, се готвят за заниманията. Участвуват активно в спеседанията — споделя тя.

Не е било така миналата година. Мълчанието е било спътник кажи-речи на всички сбирки. И случало се е така, че един път, когато дошъл на занятията секретарят на Общинския партийен комитет Коста Данков, всички мълчали.

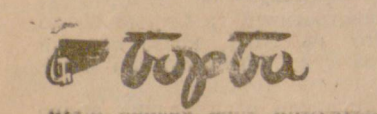
Участниците тази година са почти същите. Но при гледане вече има спорове кой да вземе думата. А те са осемнадесет. Заниманията се водят редовно през седмица. Отсъствил са онези, които до минимум. Ръководителката използва картини за оясняване на изучавания материал. Запланувано е и практически занятия.

Докато разговаряме, стаята се изпълни с хора.

Без много бабене и подканяване, както става обикновено, да говорят по първия въпрос излизат желанието няколко души. Удължението разказва М. Абджиева. Още не свършила и е готова да продължи С. Капарашева. По осемте въпроса говорят един след друг участниците.

И така е винаги.

М. ДИМИТРОВА

ПО-ВИСОКО РАВНИЩЕ НА ПРОМИШЛЕНАТА ЕСТЕТИКА

ПО ИНИЦИАТИВА и покана на Окръжния комитет на БКП — Велико Търново, отдел „Промислена естетика“ при Държавния комитет за наука и технически прогрес, организира проучване на естетическите качества на промишлените изделия в окръга. То не е приключило и още продължава.

КОЛЕКТИВИТЕ на ТПК „Сотир Зринов“ и „Съзнание“ — Горна Оряховица изработват хубави и красиви модели облекла. Това се дължи на постоянната и делова връзка с Дома за модата при Централния съюз на трудово-производителните кооперации и с Централния научен съюз по моделиране — София. Приятно впечатление прави наличността на наши и чужди модни списания по най-новите модни линии и направления. Личи си, че в тези кооперативни предприятия и производствениците се стремят да постигнат нещо повече в сравнение с другите предприятия.

Макар и с някои забележки в редицата на добрите предприятия в окръга може да бъде причислен Промкомбинатът в Горна Оряховица, най-вече за стремежа му да разнородно покрива елементи на дамджаните.

Обаче немалка част от продукцията на местната промишленост в окръга има естетически недостатъци. Какво се състои то?

Всяка една стока може да се разглежда като съчетание на два момента, взети в свое единство. Първият е — службата и предназначението на изделието или неговата потребителска стойност, накратко казано неговата функция и предназначенията му — и вторият — неговата форма. И двата момента са важни — и функциите на предмета, и неговата форма. Но кое от тях е определящо?

Човек едновременно със задоволяването на своята потребност търси в предметите и естетическа наслада. Търсенето на красотата в предметите е признак на висока култура и цивилизация. Формите на изделието обаче, изразени в пластика, фигура, цвят и съцветия, не са и не могат да бъдат откъснати от потребителското предназначение на предмета. Формата трябва да изхожда от функцията на предмета, да изразява с художествени средства ползата и предназначението на дадения предмет.

Формата, когато е откъсната от функцията и предназначението на предмета, е празно украсяване и измама за око. В такъв случай хората казват: „Лъскаво, пък полза никаква“.

Поради това трябва да се търсят най-подходящите форми и естетически решения за всеки предмет. Това е творчески процес, за който шаблони и рецепти не съществуват.

Какви са постиженията в това отношение на предприятията от окръга?

Не са хармонични разцветките на покривните елементи на дамджаните, които са плетени в ТПК „Ро-

сица“ — Павликени. В този случай можем смело да твърдим, че най-важното за дамджаните е тяхното съдържание. То възбужда и интересува техния почитател. Съклената обивка на това съдържание и носещите му елементи, в случая пластмасите, са в подчинено отношение спрямо съдържанието. Ярките цветове на покривните елементи влизат в противоречие с неговата основна функция и това го приемаме като ненужно, като украсителство. Още за изделията на това предприятие можем да добавим, че е тежка конструкцията на краката на разтегателните маси и е невъзможно груба изработката на помпите за гъсти течности.

ТПК „Росица“ — Павликени изработва детска конфекция в стари и демодирани модели. Стари са и мотивите на бродерията, а фланките възглавници с малки изключеници са окачени от пловдивската комисия като неподходящи за ползване. Такива оценки можем да дадем и за фланките изделия на Промкомбината в града. С изключение на някои десени останалите жакардови килими, производствени на Промкомбината в Елена, са в стари рисунки, каквито срещаме в почти всички промкомбинати и ТПК в страната — тон с тон не си подхождат, няма хармония на съцветията.

Какво предлага комисията за бъдещата работа на тези предприятия?

На първо място — да се привличат специалисти — художници, които заедно със специалистите от ведомствата да се заемат с проектирането и изработването на нови модели, спазвайки строгите принципи на промишлената естетика. Но преди това трябва да се преодолее предразсъдъкът, че всеки може да се произнася — кое е красиво и кое не! Трябва да се убеди хората, че за красотата на предметите има специалисти, които се обучават във висшето учебно заведение. Много художници, завършили живопис и други дисциплини, от дълги години работят върху естетическото проектиране на предмети за широко потребление. Те трябва да се търсят и да се привличат на работа в местната и кооперативната промишленост. А в перспектива — целесъобразно е да се насочват младежи и девойки с художествени усет към горните дисциплини. На тези специалисти да се възлагат проектирането на килими и фланки изделия, бельо, конфекция, плетени за дамджани и др. За сведение софийските промкомбинати, предприятията на местната промишленост от Габровски, Плевен-

ски, Ловешки и Пернишки окръзи вече работят с художници и на следващото майско договаряне в Пловдив ще се видят новите им проекти. Считаме, че и предприятията на местната промишленост във Велико-търновски окръг не бива да изостава.

Предприятията на местната промишленост във Велико-търновски окръг се занимават с плетене на дамджани — с това се занимават още 30 други предприятия в страната, с конфекцията е същото положение, с килимите — също. Не отричаме обществената необходимост от тези предмети. Изчерпани са другите дейности, с които с чест могат да се занимават предприятията на местната промишленост във Велико Търново и окръга?

Ние, другоселците, можем да кажем, че ако от центъра на града опишем една територия с радиус малко повече от половин километър, ще обхванем най-малко около 30 сюжета за поздравителни честитки и за изработване на сувенирни предмети. С това могат да се заемат две-три предприятия и хем ще има поминък за населението, хем ще се разнася славата на Велико Търново в страната и в чужбина. Най-малко пет изгледа могат да се открият от птичи поглед над Велико Търново. Необходимо е според нас да се променят и разнородни тематиката в дейността на предприятията от местната и кооперативната промишленост. За едни да бъде производство на картички и честитки със споменен характер, за други само предмети за сувенири и т. н.

Но за това трябва да се мисли, да се мисли и да се работи. Предлагаме да се изгради комисия от сътрудници — специалисти, които да разработят нови теми за местната промишленост. Да се намери възможност за материално стимулиране на предлагателите и внедрителите на новите теми. В тези комисии да се привличат специалисти от ведомствата, от Съюза на българските художници и др. Подлежат на нови разработки килимариството, жакардовите покривки, подобряване технологията на персийските килими, съвременяването им с наши български сюжети и други.

Ние и напред сме готови да оказваме методическа помощ и съдействие за обновяването и освежаването на изделията на местната промишленост в старопромышленен град и окръг. Това ще бъде нашия скромно принос във всенародния погон за въздигане на Велико Търново, за пропагандирането на неговите културни паметници и географски особености в страната и чужбина.

Исак АВРАМОВ

от отдел „Промислена естетика“ към Държавния комитет за наука и технически прогрес — София

НАЧАЛОТО НА застрахователната дейност в България е сложено през 1882 г. от руското застрахователно дружество „Дачия“. В следващите няколко години броят на застрахователните дружества бързо нараства. Създават се и първите кооперативни застрахователни дружества — 1903 г. „Учителска каса“, а през 1905 г. „Чинувническо кооперативно застрахователно дружество“. Непосредствено преди 9. IX. 1944 г. в страната ни е имало вече 29 застрахователни дружества, от които 18 български и 11 чужди. Носещи характерните белези на капиталистическото общество частните застрахователни дружества не са си поставяли за цел да дадат действително изгода за гражданите застрахователна защита, а са се ръководили единствено от собствените си интереси за натрупване на повече печалби.

През юни 1946 г. беше извършена национализация на застрахователните дружества и със специален закон се създаде първият социалистически монопол в НР България — Държавният застрахователен институт, комуто единствено се възложи монополното право да извършва държавното застраховане в страната. Трябваше да се положат големи усилия, за да се постави в пълен порядък тежкото наследство от национализираните дружества и се положи застрахователното дело на социалистически основи.

Учейки се от съветския застрахователен опит, съобразявайки се с особеностите в развитието на нашата страна по пътя на социализма, смело може да се ка-

же, че през изминалия 20-годишен период институтът изпълни с чест възложените му задачи. Застрахователната дейност през годините на народната власт се изгради като истинска народоползвателна дейност. Тя става планова и в съответствие с развитието на страната ни.

Сега Държавният застрахователен институт оказва застрахователна защита по реда на задължителното и доброволното застраховане върху почти всички имуществата на ТКЗС, както и върху голяма част от имуществата на кооперациите и обществените организации и на около 1 800 000 домакинства. Така само през 1965 г. под обсега на задължителното и доброволното застраховане се намират кръгло 35 милиона декара селскостопански култури, близо 10 милиона глави домашни животни, над 3 милиона жилища, стопански и други постройки, над 650 000 кошерни с пчели, близо 250 000 леки коли, камioni, мотоциклети, едри селскостопански машини и др.

Общата застрахователна стойност на това огромно имущество на социалистическото общество възлиза на около 6,5 милиарда лева с тенденция за нейното постоянно нарастване с нарастването на имуществата в народното стопанство.

За 1966 год. институтът заплаќи кръгло 1 800 000 лева обезщетение на ТКЗС от Велико-търновски окръг за пострадалите от градушка селскостопански култури.

Дърводелската бригада „Доско Коеджиков“ с ръководител Петър Ризов от Авторемонтно предприятие — Лясковец ремонтира каросерии на „Варшава-пикап“ и произвежда нови ремаркета. В първите дни от новата година бригадата преизпълни трудовите си норми с 90 на сто.

ПЪРВОЯНУАРСКА НОЩ

Шумът на Янтра се заглушаваше от тракането на вагоните и локомотивите под командата на маневрите и стрелочниците. На гърбичната инсталация в разпределителната гара Горна Оряховица дежурният диспечер едновременно разпореждаше движението на вагоните. Маневрените бригади бързо и сигурно композираха заминуващите влакове.

Бригадата на Радон Петков навреме се запозна с работата през нощта. Влаковете бяха композирани навреме, а репизор-вагоните Иван Тодоров и Иван Колев подготвиха влаковете в техническо отношение. Тези други главно обработваха влаковете по направление към Стара Загора. Превозните бригади с начални влакове Костадин Георгиев, Стоян Иванов и Димитър Трифонов за влакове № 401, 471 и 453 се яви-

ха навреме, грижливо огледаха погтовените влакове и докладаха на дежурния ръководител, че са готови да тръгнат на път. За отзовване на тези влакове пристигнаха локомотивната бригада на Кирил Бонев, Кръстю Кръстев и Михаил Василев, които се прикачиха на влаковете и навреме заминуваха на път. Локомотивните и превозните бригади през нощта на 1 януари прекосяха Балкана и закараха влаковете предат време, като спестиха общо 204 минути.

Не е възможно да се изредят имената на железничарите, които посрещнаха новата година на коледа, но със сигурност това са хиляди хора. Пожелаваме им честита Нова година.

П. Бакалов

РАЗВИТИЕ НА ЗАСТРАХОВАНЕТО

Основната задача на социалистическото държавно застраховане е не само да обезщетява загубите от имуществата, причинени от застрахователни събития — разни стихийни бедствия и несчастни случаи, но и наред с това да даде възможност на гражданите да обезпечат за себе си и своите семейства значителна парична подкрепа при настъпване в техния живот на определени събития. Тази своя дейност Държавният застрахователен институт осъществява чрез личното застраховане, посредством застраховките „Живот“ и „Злополука“. Застраховките „Живот“ са съчетание от два елемента: риск и спестовност. Чрез рисковия елемент в застраховките „Живот“ се дава възможност на гражданите да обезпечат по-добро съществуване за себе си и близките си при настъпване на несчастни случаи. Със спестовния елемент в застраховката „Живот“ се цели да се спести определена сума за определен срок. Съчетанието на рисковия и спестовния елемент в застраховката „Живот“ явяват ед на по-висша форма на спестяване, защото се носи отговорност за живота на застрахования, а при доживяване се получават спестените застрахователни вноски.

Посредством застраховките срещу злополука с минимални вноски от 2 до 8,50 лева на хиляда лева застрахована сума за една година всеки гражданин може да обезпечи значителна парична подкрепа.

През изминалите 20 години се

отбелязва значителен подем в развитието на личното застраховане. Докато в края на 1946 г. е имало в сила 210 000 обикновени смесени застраховки „Живот“, то в края на 1966 г. броят им е увеличен на 950 000 или едно увеличение повече от 4 пъти. Само през 1965 г. са сключени 110 000 нови застраховки „Живот“ срещу 20 000 сключени през 1946 година.

Значителни успехи в развитието на застраховките „Живот“ са постигнати и във Велико-търновски окръг. В края на 1959 г. в окръга са били в сила 23 000 застраховки с годишни вноски 364 000 лева, докато към 30. VI. 1966 година броят им е увеличен на 43 500 с годишни вноски 1 056 370 лева. Много добри успехи се постигнаха в развитието на застраховката „Злополука“.

Общо към 30. VI. 1966 г. в окръга са застраховани със застраховки „Живот“, „Злополука“, „Веломостан“ и професионални каси и фондове 90 500 граждани, което съставлява близо половината от активното население.

Постигнатите успехи в развитието на държавното застраховане са резултат преди всичко на създадените благоприятни условия от бързото икономическо развитие на нашата страна и на повишеното материално състояние на трудещите се; на подкрепата, която институтът е получил а получава от Партията и Правителството.

П. ПАСКАЛЕВ
от Окръжния клон на ДЗИ

Транспортните злополуки в окръга

Миналата година по света е имало в експлоатация 178 653 352 автомобили. Заедно с броя на автомобилите се повиши и броят на транспортните злополуки.

От материалите на съдебно-медицинската експертиза при Велико-търновската окръжна болница се вижда, че през последните 6 години във Велико-търновски окръг завършлите със смърт транспортни злополуки са на първо място по отношение на останалите видове насилствена смърт. Например, през 1961 год. има регистрирани 19 аутопсии на завършили със смърт транспортни злополуки. За различните години това представлява от 1/4 до 1/3 от съдебно-медицинските аутопсии.

Внушителният процент на злополуките се пада на катастрофите по пътищата. Железопътните катастрофи са от 2 до 3 годишно. Смъртните злополуки със селскостопански превозни средства — каруци, самоходни шасита, са 1—2 на година. Останалите са обхващани на превозни средства, обръщания на коли или преминаване на пешеходци, обикновено по големите магистрали.

Като непосредствена причина за смъртта в повечето случаи е установено засягането на жизнено важни органи, на първо място мозъка, следвани от кръвоизливи, шок и мастната емболия. Не рядко в кръвта на загиналите е намиран алкохол, понякога в застрашително недопустимо количество.

За последните 6 години на територията на окръга са загинали 105 души, регистрирани от съдебно-медицинския кабинет. Това са хора в разцвета на творческата си възраст. Венците са загинали веднага по време на злополуката или няколко часа от настъпването им в болницата. Зад всеки смъртен случай личи някаква прешка, немарливост или престъпно нехайство.

В горните данни са пропуснати случаите, които не са били обработени от Велико-търновската съдебно-медицинска експертиза. Не се опираме и на значителния брой пострадала, останали осакатени след транспортни катастрофи. Автомобилът е една необходимост на нашето ежедневие, така че приаркът на транспортните катастрофи и за в бъдеще ще ни придружава по пътищата. Необходимо е мерки. Нужна е профилактика!

Трябва да отбележим, че Велико-търновският окръжен съд през настоящата година е водел 105 наказателни дела (19 по чл. 131 от НПК и 84 по чл. 146 от НПК), свързани с транспортни злополуки, при които са загина-

ли и са нанесени телесни повреди на хора. Делата се гледат на самото място с необходимата обективност, но може би няма да е без значение, ако им се дава широка гласност пред по-голям кръг граждани и водачи на моторни возила. Мнението на отделни научни-исследователски институти е, че подобряването на конструкцията на автомобилите може да намали смъртствените обективания до 1/3, но че намаляването на скоростта при карането и повишаването изискванията при издаване шофьорски книжки могат да намалят съблъскванията до 3/4.

Злоупотребата с алкохол е твърде често пренебрегваното зло от водачите на моторни средства.

Не трябва да забравяме, че не рядко пешеходците поставят и своята в неважност за излизане на злополуката. Правилата на движение следва да са задължителни за всички.

Накрая трябва да отбележим, че през зимния сезон намалява броят на колите в движение, но в зимния на това пътищата стават хлъзгави, появяват се мъгли настъпват месеците на злоупотребата с алкохол.

Затова повече бдителност за волана и на улицата.

Д-р Д. СТОЯНОВ
съдебен лекар

На вниманието на ДАП

Гражданинът Димитър Пастриков изпраща писмо до ДАП — Горна Оряховица и Генералната дирекция на ДСО „Автотранспорт“ — София, в които сигнализира за неправилно лакуване на пътниците, пътуващи по автобуси. Искано Търново — Полски Тръмбеш и обратно. Внесо по 0,68 лв. се дават билети за 0,76 лева.

Писма, писма, които датират още от началото на юни и остават без последствия. Държавното автомобилно предприятие — Горна Оряховица Д. Николов ни съобщава, че е издал заповед, с която е задължил клония Велико Търново да дават билети по маршрута Велико Търново — Полски Тръмбеш. В момента е наредено да се дават билети на стойност 0,68 лв., допълни в своето обяснение др Д. Николов.

Но това нареждане не се спазва! До кога ще продължават нарушенията?

Борба

М. МАКСИМОВ
Агенция „НОВОСТИ“

КОМУ СЛУЖАТ

Във всички страни приятели-те на китайската революция изразяват голяма загриженост във връзка с провеждания от лидерите на ККП курс на засилваща се самоизолация от социалистическите страни и от международното комунистическо движение. Такава политика само нанася вреда на интересите на всички борци за социализъм, свобода и мир, вреди на героичния вьетнамски народ в неговата велика съпротива против империалистическата агресия на САЩ и не на последно място — на самия китайски народ.

Последните съобщения дават основание да се предположи, че тази загриженост споделят твърде много зрели и опитни марксистически в Китай и в неговата велика съпротива против империалистическата агресия на САЩ и не на последно място — на самия китайски народ.

Против капиталистическите елементи в китайското общество. Без да се опитват да обясняват вътрешните работи на китайския народ, комунистите от целия свят не могат да не поставят под съмнение обобщенията, с помощта на които ръководителите на ККП се опитват да заклеймят великите културни ценности на капиталистическата и докапиталистическата формации като „реакционни“ и „вредни“. Маркс и Ленин обичаха и ценяха писателите, поетите и музикантите от миналото, а да се намалява тяхното значение и дори да се забравяват техните произведения значи да се отрича историята. Това противоречи на убежденията на комунистите. Може би ръководителите на ККП считат, че това не са толкова големи въпроси в сравнение с огромния размах и постижения на китайската революция, променила живота на стотици милиони хора. Обаче те са проява на все по-нарастващата тенденция за пренебрежение и отричане на вековния опит на полувековното социалистическо строителство в СССР и на стогодишното

международно комунистическо движение. Това отказване от интернационалните традиции на комунистите се проявява по странен и безотговорен начин. Например, ние южноафриканските революционери, не можем да разберем и да простим, че китайското ръководство взема под своето покровителство дискредитираните се политически дейци измежду живеещите в емиграция ръководители на сегашната мъртва „Панафрикански конгрес“ (нашата страна не по някакви свои лунатически съображения неотдавна започна да нарича „Азания“ — яме неизвестно на нашия народ). Лидерите на Панафриканския конгрес (ПАК), както ние не веднаж назовавахме на страниците на нашето списание, създадох своята организация от самото начало на базата на бясна антикомунистическа клевета. И до днес, намирайки се в безопасност, в емиграция, те продължават да бъдат жлъч срещу патриоти на нашата родина, каквито са Мандела и Фишер.

Трудно е да се повярва, че

китайските другари действително могат да приемат сериозно претенциите на лидерите на отживелия Панафрикански конгрес, а именно че те били истински представители на освободителното движение в нашата страна. Ние не можем също така да отнемем факта, че провежданата сега от китайските ръководители антиеврейска кампания ги е извела на такъв път, където те вече без подбор са принудени да приемат, както и съмнителни да са позициите и възгледите на тези хора. Именно антиеврейската кампания отведе ръководството на Китайската комунистическа партия така далече. Ние смятаме, че избраният от ръководителите на ККП път е дълбоко погрешен и изпълнен с най-голяма опасност за националното освобождение, социализма и мира. Антиеврейската кампания в Китай носи само вреда, тя потиска империалистите към авантюри.

Нека китайските другари безпристрастно изучат летописа на световните събития от 1961 година, когато те открито започнаха полемиката.

Именно след 1961 година се засилиха атаките на контрреволюцията във Вьетнам и Индонезия, където бяха избити

стотици хиляди комунисти, а също навсякъде, в Азия; увеличиха се интригите на реакцията и проявите на империалистическа намеса в работите на независимите страни в Африка (включително свалянето на прогресивното правителство на Нкрума). Тези години донесоха засилване на намесата на империалистите в работите на Латинска Америка, в това число грубо потискане на демократическата революция в Санто Доминго. Едва ли е мислимо, че всички тези прояви на нагласа и незаконна агресия биха могли да станат пред лицето на обединения и бдителен антиимпериалистически фронт, възглавяван от комунистите.

Тези неща са твърде сериозни, за да се мълчи и да не се забележат. Ние трябва да постигнем единство, угнетените и експлоатираният, борците за свобода, мир и социализъм, а също и китайският народ и всички революционери в Китай трябва да платят скъпо за по-нататъшното протакане в постигането на сплотеност.

Из сп. „АФРИКЪН КОМУНИСТ“ — орган на Южноафриканската комунистическа партия.

Агенция „НОВОСТИ“

МЛАДИТЕ ВДЪХВАТ ВЯРА

В Горна Оряховица се състоя градското първенство по спортна гимнастика. Това беше един истински поглед в града. Участваха представители на III основно училище, училище „Отец Паисий“, средношколците от Политехническата гимназия и Техникума по механотехника. Това обаче не са единствените учебни заведения на територията на града и нищо не оправдава неучастието на останалите училища.

Радостно впечатление остави желанието на всеки отбор за достойно представяне. Това пролича и от борбата, която се води чак до последния уред както за отборно, така и за индивидуално класиране. Първенството обаче показа, че от почти всички участници се иска доста работа — предпоставка за постигане на високо спортно майсторство. Граница за това ще даде целогодишната и многогодишна подготовка, която напоследък се пренебрегва в тази спортна дисциплина.

Резултатите от крайното класиране са: пионери (индивидуално) — 1. Огнян Маринов, 2. Николай Върбанов, 3. Николай Стоянов (всички от III основно училище); отборно — 1. Трето основно училище; пионери — 1. Силвия Топалска (III основно училище), 2. Маруся Страхилова (кв. гарата), 3. Татяна Петкова (I, IV осн. училище); отборно — 4. Трето основно училище.

Индивидуални победители сред средношколците излязоха: 1. Любен Анастасов, 2. Петър Иванов (и двамата от Техникума по механотехника), 3. Веселин Кабакчиев (Политехническа гимназия). Отборно — 1. Политехническата гимназия, 2. Техникум по механотехника. Средношколки — 1. Мария Ванкова, 2. Ганна Койнакова, 3. Мария Христова — всички от Политехническата гимназия. Отборно — 1. Политехническа гимназия.

Похвала заслужава и съдържанието на първенството.

Г. СЕМЕРДЖИЕВ

Нищо не помрачава нашата дружба

РУСКО-българската дружба е била винаги мощен стимул за българския народ в борбата му за свобода и национална независимост. Освобождението на България от турско робство превърна тази дружба в кръв и плът и никаква сила не се оказа в състояние да я помрачи.

Независимо от взаимноотнoшенията между българската буржоазия и управлението в Русия, през различните исторически периоди нашият народ винаги е оставал верен приятел на руския народ, всякога е смятал покровителството на Русия като единствена гаранция за свободата и независимостта на България.

Известно е, че политическото развитие на нашата страна след Освобождението премина през различни периоди и то не винаги съответствуваше на националните ни интереси. Берлинският договор от 1878 година попречи на създаването на една българска държава. Той обаче не можа да разруши идеята за национално обединение. Нашият народ разбирал, че преминаването през границите на берлинския диктат може да стане само с покровителството на Русия и в това отношение той срещаше горещото съчувствие на руския народ.

Знае се по какъв път бе извършено съединението на Северна България и Източна Румелия.

Независимо от отрицателното становище на империалистическото правителство към извършеното „нарушение“ на Берлинския договор, нашият народ решително се противопоставяше на опитите на реакционните среди да подкопат корените на руско-българската дружба, да използват политическата ситуация, за да убедят народа, че след като Русия е отка-

зала покровителството си, нашата страна трябва да се ориентира към западните страни.

Израз на твърдото становище на народа в това отношение са създадените на редица места след Освобождението клубове, дружества и общества, чиято цел е да ратуват за укрепването и развитието на българо-руската дружба.

При тази обстановка на 25 ноември 1886 година в гр. Лясковец група общест-

Из героичното минало на родния край

веници слагат началото на едно дружество с ясно изразена русофилска насоченост под името „Лясковски народен клуб“. Сред неговите основатели фигурират имената на видни общественици и културно-просветни дейци като Недю Николов Жеков, Иван х. Москов, Васил Ганчев и др. Този състав на клуба му предава особено голямо значение, тъй като техният авторитет спомогат за провеждането на успешна дейност на дружеството.

За политическата насоченост на клуба говорят редица положения от неговия устав.

Целта на клуба се определя от § 1 на устава. Там е казано: „Целта на Лясков-

ския народен клуб е:

а) Запазването на българската независимост и свобода.

б) Поддържането и спазването на пълното покровителство на Освободителката ни Русия над България.

в) Достигане Сан-Стефанска България и

г) Да се следи и изобличава този, който би попречил на целта на клуба“.

Изхождайки от политическата обстановка през този период от антируската насоченост на външната политика на правителството, може да се счита, че русофилското движение, обхванало нашата страна, е същевременно и израз на антиправителствените настроения сред българското общество.

Не е известна по-нататъшната дейност на Лясковския клуб, тъй като до наши дни са запазени само два документа — учредителният протокол и устава на клуба, които се съхраняват в Окръжния държавен архив във Велико Търново.

Създаването от клуба традиции обаче укрепват и се разрастват. Любовете на всички честни и прогресивни лясковци към братския руски народ прераства в искрена и непоколебима дружба със съветските народи. Не една са проявите на тази дружба през годините на монархическия робство. Те намират израз в дейността на Лясковската комуна през 1921/23 г. в борбата, която комунистите от града водят против настъпването на Врангеловите войски в България и в редица още актове на братска солидарност с народите на Съветския съюз.

Т. ЕВТИМОВ

ЗРИТЕЛИТЕ ЩЕ СА ДОВОЛНИ

Големи успехи постигна през миналата година кино „Христо Ботев“ в Елена. Колективът се включи в XI национален преглед за най-добро кино в страната. Изпълни годишния си план за зрители с 44 дни предсрочно.

Мила и незабравима ще остане срещата с творческия колектив на българския филм „Между двамата“.

Организирана бяха и няколко кино-екскурзии.

Дълго ще се помни и възпоменателната вечер за народните артисти Константин Кисимов — герой на социалистическия труд, и Иван Димов.

Колективът на киното и тази година ще се стреми да удовлетвори интересите на зрителите, като организира интересни обсъждания, срещи с творчески колективи на български филми.

К. Василев

СЪВОРВА Спорт. СПОРТ. Спорт

Турнирът по футбол на малки вратички

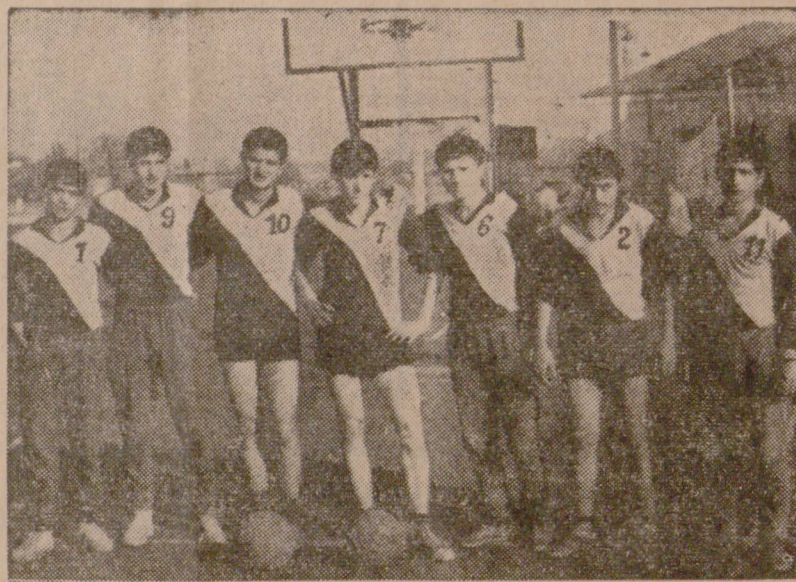
Срещите от втория пореден зимен турнир по футбол на малки вратички, организиран от физкультурното дружество „Етър“, преминават при подкрепан интерес. На хандбалното игрище на спортния комплекс „Юнак“ във Велико Търново всеки понеделник, вторник, сряда, четвъртък и петък вечер се събират стотици приятели на спорта и специално на футбол, за да бъдат свидетели на интересни, в повечето случаи оспорвани мачове. Чак футболните от четиридесетте великотърновски физкультурни колективи.

През изтеклата седмица се получиха следните резултати: понеделник — поделение 90 620 — Окръжно управление на МВР 11:7, юношески отбор на „Етър“ — ВВВУ „В. Левски“ 2:5, ВПИ „Братя Кирил и Методий“ — „Ботев“ (Дебелец) 2:2; вторник — Окръжна станция за съобщенията — Окръжно пътно управление 11:3, ДДЗ „Д. Благоев“ — поделение 80 740 2:10, ветерани по

футбол — ДИП „Балкан“ 1:3; сряда — Пластмасов цех при Радиозавода — Радиозавод 4:7, ДИП „В. Коларов“ — АП 6:2, Окръжна болница — с. Беляковец 2:6; четвъртък — ТПК „Масив“ — Държавна печатница „Д. Найденов“ 12:1, Военно окръжие — Хиgienно-епидемиологичен институт 3:3, ДСП „Родоп“ — ТПК „Трапезица“ 3:5; петък — с. Леденик — „Трин-спред“ 6:1, ДИП „Победа“ — промкомбинат „Етър“ 4:3, Градски промкомбинат — ТПК „Хигиена“ 4:5.

Във вторник срещите бяха подновени. Играха отборите на Окръжна станция за съобщенията — „Водоснабдяване и канализация“ 1:6 и Окръжно пътно управление — „Хлебна промишленост“ 2:3.

Снощи се състояха три нови срещи. Днес, от 17.30 часа, ще играят отборите на Градски на „он свет“ — ТПК „Масив“; Държавна печатница „Лимитър Найденов“ — Промектанска организация и ДСП „Родоп“ — Военно окръжие.

В снежните прегръдки на Балкана

Ние, учениците от политехническата гимназия „Г. Измирилев“ в Горна Оряховица, дълго мечтаехме да отидем сред природата, когато тя е в прелестната си зимна премяна — ледена корона и снежни звездички в косите.

Дойде краят на първия срок. Тогава физическите и ученическият комитет като новогодишен дар ни поднесоха мила изненада — единдневен поход из снежния Балкан.

Очакваният ден дойде. Хладната утрин се изпълни с веселата глътка на десетки ученици. Пероят на новата гара се оказа тесен да побере ентусиазираните туристи. Най-после — на път! Първата група достигна своята цел — Дряновския манастир.

Триваня посрещна втората група туристи с целувката на снежния си ухаещ на бор, въздух. А екскурзантите от третата група все по-често поглеждаха облекчени в бял ямурлук Балкан и мълчаливо го питат кога най-сетне ще се покаже Кръстец.

Влакът стремително се втурва в малката гара и обидено пухти, че ентусиазираните туристи го напускат. Скрипти под краката снежат, поклашат посребрени корони борвете, като малки звездици се сияят снежинки от клоните. Всичко се слива в една очарователна зимна приказка.

Но времето лети и ето, че туристите трябва да се сбогуват с искрящите заснежени склонове, с посребрени елхови горички и да потеглят обратно. Възвела започват спорове къде е било най-хубаво.

— Недейте спори, приятели! Навсякъде е било чудесно! Прекрасна е родната природа! Тя е несправима в своето зимно очарование. Идете при нея и ще се върнете с много, много радост и здраве!

Р. МУТАФОВА

ученичка от X клас на политехническата гимназия „Г. Измирилев“ в Горна Оряховица.

ЩЕ СЕ БОРЯТ ЗА ПРИЗОВО МЯСТО

Баскетболът се радва на завиден успех в Техникума по механизация на селското стопанство в Павликени. И не случайно на предстоящия турнир през февруари във Велико Търново отборът на техникума ще се състезава за завоюване званието „Окръжен първенец по баскетбол за средношколци“.

НА СНИМКАТА: отборът на младите баскетболисти от техникума — Спасов, Илиев, Велчев, Драгнев, Прокопиев, Благоев, Ангелов.

Текст и снимка: И. ДРУМЕВ

Справочник на читателя ТЕЛЕВИЗИЯ

ПЕΤΥК — 6. I.

ПРОГРАМА НА МОСКОВСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ

15.50 — За децата: „Дударик“ — предаване от Киев; 16.20 — „Здраве“ — научно популярна програма; 16.50 — музикален фарс; 17.00 — новина; 17.20 — „Брилянти“; 18.00 — „Изгрев“ — телевизионен спектакъл по повестта на А. Куирин „Молох“; 19.10 — телевизионен преглед; 20.00 — съветска музикална култура „Ленинградска консерватория“ — предаване от Ленинград; 21.00 — „В ефир“ — младостта“.

СЪБОТА — 7. I.
18.00 — новина; 18.10 — Гостува на Студията за хроникални и документални филми; 18.40 — детски филм; 19.10 — „Часови на родната“; 19.50 — „Лека нощ, деца!“; 20.20 — политически коментар; 20.30 — „Съпруга за такто“ — кинокомедия; 22.00 — „Спектър“ — забавна музикална програма с участието на Перо Димитриев — гост от Югославия, Марио Самбиали — от Италия, балетистите Федя Лобанов и Веселка Радоева, естрадни певец Стефан Воронов и оркестър „Студио“ — 57. Режисьор Алберт Анжел; 22.45 — новина.

Продавам КАСА ПАРИЧНА—ЗАПАЗЕНА. СПРАВКА: „ЗДРАВА ХРАНА“—ГОРНА ОРЯХОВИЦА ГАНКА ДОСЕВА.

ТЕХНИКУМ ПО ЕЛЕКТРОТЕХНИКА „М. В. ЛОМОНОСОВ“ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

извършва бързо и качествено измерване на съпротивлението на защитни заземления и гръмозащитни уреди на фабрики, заводи, работилници на ТКЗС и училища и др., съгласно изискванията на охраната на труда и електробезопасността.

За заявки и справки тел. № 53—81 — Горна Оряховица.

2—2

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — Велико Търново, ул. „Васил Левски“ — № 9. ТЕЛЕФОНИ: Главен редактор 24-58; Зам. гл. редактор 25-26; отдели „Партиен живот“ и „Прогнана“ — 24-58; отдели „Селскостопански“ и „Култура, бит, хумор и сатира“ — 25-27; отдели „Икономически“ 31-25; счетоводство 63-79; канцелария и фотосътрудник 24-59; коректори и дежурен редактор 33-79. ТЕЛЕКС 022670

Ф П П „Димитър Найденов“ — Велико Търново

КОНФЛИКТЪТ МЕЖДУ СИРИЯ И „ИРАК ПЕТРОЛЕУМ КЪМПАНИ“

С всеки изминал ден народите от Близкия и Средния Изток все повече изтъкват загнетите се в техните страни чуждестранни петролни концерни, които годишно извличат милиони долари печалба от експлоатация на нефтените находища.

Такъв концерн е и „Ирак петролеум къмпани“, контролиран от английски, американски, френски и холандски капитали. Това хищническо предприятие — най-крупното в Средния Изток, експлоатира повече от две трети от петрола на Ирак. Годишното производство на петрол на тази компания възлиза на около 63 милиона тона. От тях 45 милиона тона се прехвърлят по петролопровода, пресичащ сирийската територия и стигащ сирийското средиземноморско пристанище Баниас. Останалото количество петрол на същата компания се пренася от други три малки петро-

провода, пресичащи също така сирийската територия, единият от които достига ливанското пристанище Триполи. Дължината на големия петролопровод до пристанището Баниас е само 500 километра. По този начин пътят за прехвърлянето на петрола от Ирак до средиземноморските пристанища се съкращава с близо 350 км, тъй като Ирак няма излаз на Средиземно море.

През 1955 година между сирийското правителство и „Ирак петролеум къмпани“ бе подписано споразумение, по силата на което Сирия получаваше 50 на сто от печалбите, т. е. около 10 милиона лири стерлинги, реализирани от експлоатацията на петролопровода. Обаче оттогава насам компанията, прибавяйки до различните машинизации, не е изплатила на Сирия 40 милиона лири стерлинги. Исканията на сирийското правителство, компанията да изпълни своите задължения, останаха напразни. Три пъти бяха започнати преговори и трите пъти тези преговори бяха проваляни по вина на компанията. На 28 октомври м. г. министър-председателят на Сирия Юсеф Сулейман посети, че по изчисленията на компанията, тя дължи през

1965 година на Сирия 105 милиона сирийски лири — сума, далеч по-малка от действителната, която компанията трябва да изплати на сирийската хазна.

Тъй като „Ирак петролеум къмпани“ отказва да изплати задълженията си, на 8 декември 1966 година сирийското правителство коч физкува всички инсталации на компанията, а на 12 декември сирийският министър на нефтената

НА МЕЖДУНАРОДНИ

ТЕМИ

промишленост Такла лично затвори крана на големия, 500 километров петролопровод.

Тази решителна мярка сирийското правителство взе в отговор на натиска, който компанията упражнява върху Сирия, за да я принуди да се откаже от правата си. Компанията заплашва, че е наредила на танкерите да не се снабдяват с петрол от пристанището на Баниас, надалавайки се, че по този начин ще окаже икономически натиск върху Сирия и ще я застави да капитулира. Но крива излязла сметки

те на „Ирак петролеум къмпани“. Този път „петролните крале“ нямат пред себе си никакъв емир, който прекланя глава пред чуждите господари, задоволявайки се с подхвърлянето му подаяния, а един народ, решен да защити своята икономическа независимост и законните си права.

В резултат на заплахата бяха конфискувани имуществата на „Ирак петролеум къмпани“ (петролопровода, помпени станции, складове, пристанищни съоръжения за товарене и пр.)

Компанията не се надяваше Сирия да предприеме такава мярка, защото въпреки че това ще я изведе в конфликт с Ирак, който интереси биха били засегнати, тъй като 80 на сто от националния доход на Ирак излиза от петрола. Но и тук предвиденията бяха погрешни: Ирак, ОАР и Кувейт веднага застанаха на страната на Сирия.

Министър-председателят на Ирак Нази Талб каза: „и друг път съм забелязвал, че Ирак подкрепя изцяло исканията на Сирия спрямо „Ирак петролеум къмпани“. Иракското правителство вече уведоми компанията, че и то си запазва правото да поиска от нея да изплати своите дългове“.

Нещо повече, по-късно иракският министър на промишлеността Халед Аш Шауи заяви, че неговото правителство ще постави въпроса за национализацията на „Ирак петролеум къмпани“, ако компанията не изплати своите дългове към иракската държава.

Печатът на Ирак изтъкна, че компанията изцяло е отговорна за прекъсването на преговорите със сирийското правителство. Същата позиция зае и печатът на Кувейт. Кувейтският вестник „Рела“ писа: „Борбата на Сирия срещу „Ирак петролеум къмпани“ е национална борба на арабите. А успехът на Сирия ще бъде успех на всички араби, защото ще бъдат осигурени по-добри условия за закупуване на петрола от чуждите компании. Този успех ще укрепи икономическата независимост на арабите.“

Както писа сирийският печат, чуждите монополи ще бъдат принудени да разберат, че методите на натиск вече не са резултатни. Не е далеч денят, когато арабските народи ще станат господари на своите богатства, голяма част от които се ограбват от империалистите.

И. КАРАЯНЕВ